



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Qvæstio IV. Quale peccatum sit diuinatio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

Tertio, attendendum, *velit ne quis serio querere cognitionem occultorū, per media ad id vana, & ex medijs istis solis, non à Deo, illam expectet. nam & tunc presumitur tacitum pactum subesse. Ex hoc capite à superstitione diuinatoria excusabitur, 1. qui ioci tantum causa huic diuinationi vacaret, sciens eam inutilem esse: quemadmodum nemo supersticiosum iudicet eum, qui in cerebro gallinæ smaragdum, vel in simiæ tergo caudam quæreret, sciens se illic nō inuēturum. 2. qui gnarus rem ad hoc natura sua inefficacem esse, per hanc tamen, à Deo cognitionem expectaret precibus & desideriis petitam; sic in S. S. excusantur: sortes consultoria, de furto Acham h; & de causa tempestatis i; & de Ionatha k, iuxta dictum sapientis l, sortes mittuntur in sinum, sed à Domino temperantur, sic etiam excusandi, qui in graui causa, & arduo negotio, cum aliud non suppetat remediū, signum à Deo petiere, ex caelo vel terra, vel doceri cupiunt, per aliquam vocem siue actionem humanam, præter intentionem dictam vel factam m, vt seruus Abrahæ: & Ionathas fecerūt n. Et hæc veriora sunt quā quæ nimis rigida Niderius posuit in Præcept. 1. cap. 9. lit. D. in fine.*

QVÆSTIO IV.

Quale peccatum sit diuination

In prima, illicita est, & superstitiosa, & sapientis hæresim, quando queritur cognitio rerum ipsi dæmoni incognitarum. Illicita, superstitiosa & manifesta hæretica: quando dæmoni cultus latria, vel dulciæ exhibetur, vel imagines vel libri baptizantur, vel pueri rebaptizantur, rerumve sacrarum abusus ac-

A cedit. Illicita tantum & non superstitiosa, quando queritur cognitio quæ dæmonis scire non superat o.

B Secundo sciendum, quod explicitum pactum semper sit mortiferum, siue voce, siue facto dæmon inuocetur: nec inter fideles vllus videtur loc^o esse ignorantia. Alcimus Auit^o, vt mittam cæteros, contra diuinationem illicitam hanc tulit sententiam verissimam, li. 2. Carmin. c. 15.

Nec minus hos pulsat temeraria cura sciendi

Angit prescitus ducti quos terminus cui;

Cum tamen eductas inferni sedib. vmbra;

C *Colloquium miscere putent, & nota referre:*

Spiritus erroris, qui cum bacchatur in illis;

Ad consulta parat vanis responsa figuris.

Ne vero multis dicamus singula verbis, Presenti illusus, damnabitur ille perenni

Iudicio, quisquis veritum cognoscere tentat.]

D Sint exemplo Saul consulens Pythonissam in Endor: & vxor Ieroboami consulens Beelzebub Deum Accaronit. [1. Reg. cap. 28. & 4. Regum cap. 17.] Natura quoque sua lethalis est Diuinationo coniuncta tantum implicita siue tacite inuocationi, seu quod idem est pacto; sed sit veniabilis, 1. propter ignorantiam; si illa tanta vt difficilem vinci potuerit; hoc est nec affectata, nec nimis crassa vel supina fuerit. 2. licet materiæ leuitas ordinario nō excuset, eo q̄ hæc est vsurpatio cognitionis Deo reseruata; quæ per se admodum

o Penna com. 67. in part. 2. di. re. Inqui. sit. de quo nos plura lib. seq.

gravis, etiam si à materia abstrahatur, tamen quando claris indiciis cōstaret animum & intentionē plane caruisse superstitione, (v. g. quia non tam cognitionem adipisci voluit, quam tali obseruatione sic se p̄ iocū oblectare) peccatum fieret veniale vanitatis; posteaque nonnunquam contingere, vt talis ioc⁹ ab omni delicto immunis esset, & adeo decenter & opportune adhiberetur, vt ad virtutem Eutrapeliæ vidretur pertinere. Sic P. Greg. Valentia a, quem in hac q. sum secut⁹.

QVÆSTIO V.

Quotuplex sit diuinitio?

EX D. Augustini & D. Thomæ doctrina, b diuinationis omnis fundamentum est implicitum vel explicitum pactum cum demone. Implicitū censetur, quando quis querit, cognitionem soli Deo reseruaram, aliunde quam ex Deo, idq; mediis indebitis, h. e. à diuina prouidētia ad hoc minime institutis. Nā hoc ipso quod quis ad has vanitates & infamias fallas respicit, vult profecto à demone edoceri; qui huiusmodi curiositatū auctor est, & earum functionibus se lubentissime permiscet. *Explicitum pactum*, seu inuocatio duplex est. nā vel fit expressis & conceptis verbis, vt faciunt incantatores, qui coniurant per illicitas formulas à demone institutas; vel fit ipso facto & actione: quando quis facit illud, quod nouit demonem, pro signo seu tessera suæ opis & efficiētiæ constituisse. c

Theologi explicitas omnes (vt & Grillan. d) reducunt ad *Necromantiam*: implicitas, ad *Sortilegium* & *augurium*, nimis laxè & improprie his vocibus vtentes, quarum prelior est significatio, nec satis omnes species (quæ pene

innumera) comprehendens: de quibus iam materia & ordo me vocat sigillatim agere. Diuidam in duo quasi capita oēs quas inuenio species, priore complectar eas in quibus clare cognoscitur pactū expressum: posteriore cæteras.

QVÆTIO VI.

De speciebus diuinationis, in quibus aperta inuocatio interuenit.

Huius summa quasi genera sunt duo, *Oraculum* seu *Demonomantia*, & *Mangania*. In his multa comiectatio, prophetiuncula, iuxta illud verum mendacis oraculum: πολλοὶ φροβόλοι, πολλοὶ δὲ ἕτεροι μαντικῆς οὐδ' ὄντες, multi calculorum comiectores, pauci vero vaticini.

Oracula vaticinia, ἄνευ ἑσπεύοντες, *Demonomantia*, hæc omnia possunt p̄ isdem sumi; nam commune omnibus est, quod iis *Theomantiam*, veram siue, *prophetiam*, Diabolus conatus fuit imitari, dando petentibus respōta vel ex antris, vel ex statuis, vel ex hominibus. Talia fuere, oracula, *Iouis Dodonæi*, quod à posteris Dodanum institutum; qui Magi fuere, & quercus cōsecrarunt, & pelues pulsari instituerūt, quæ species diuinandi diu sãne viguit: item *Iouis Ammonis*, quod Hebræum vocabulum significat veracem iuxta vnam Etymologiam. nam iuxta aliam potes cum Iosepho, *sortem*, interpretari. Nam mediæ litteræ geminatio potius ad pronunciationem, quam significatum, pertinet. Græcis, ἄνευ ἑσπεύοντες, hæc, *Aegyptiis Hammon Sol*, quo nihil oculatius, nihil fortius, secundū Gentiles. Item *Iouis Trophoni*, de quo extat accuratus Dialogus Nicolai Leonicieni: item *Apollinis Delphici*, *Clarij*, *Delij*, *Smynthæi*, & innumera alia; *Veneris etiam Gazensis*, paucis noti g. *Hortum causam* physica reddi posse mul-

ti cen-

a. 2. 2. disp.
6. 7. 12.
b. 17. 4.

b. Aug. lib.
2. de d. s. t.
Christi. ca.
22. & 23.
D. Thom.
d. 9. 95. art.
2.

c. Caietan.
d. 9. 95. art.
3. Nauarr.
ca. 11. Ma.
nnal. n. 21.
d. d. 9. 6.

c. Dial. Tro.
phoni.
e. Pide. Tho.
doretum d.
10. d. d. d.
Græcis.
c. d. d. d.
Cal. cap.
li. de or.
li. d. d. d.
9. de fan.
L. elyph.
de d. d.
g. d. d. d.
in vita.